

SECRETARIATUL GENERAL AL GUVERNULUI
DEPARTAMENTUL PENTRU RELAȚIA CU PARLAMENTUL

PARLAMENTUL ROMÂNIEI		
CAMERA DEPUTAȚILOR		
SECRETAR GENERAL		
Nr.	27861	
20 23	Luna 08	Ziua 24

Nr. 9324/2023

23. AUG. 2023

Către: DOAMNA SILVIA - CLAUDIA MIHALCEA,
SECRETARUL GENERAL AL CAMEREI DEPUTAȚILOR

Ref. la punctele de vedere ale Guvernului aprobate în ședința Guvernului din data de 18 august 2023

STIMATĂ DOAMNĂ SECRETAR GENERAL,

Vă transmitem, alăturat, în original, punctele de vedere ale Guvernului referitoare la:

1. *Propunerea legislativă pentru modificarea și completarea Ordonanței privind stabilirea unor normative de cheltuieli pentru autoritățile administrației publice și instituțiile publice nr. 80/2001 (Bp. 192/2023, Plx. 430/2023);*
2. *Proiectul de Lege pentru modificarea și completarea Legii nr. 45/2009 privind organizarea și funcționarea Academiei de Științe Agricole și Silvicultură Gheorghe Ionescu-Șișestii și a sistemului de cercetare-dezvoltare din domeniile agriculturii, silviculturii și industriei alimentare (Bp. 504/2022, Plx. 711/2022);*
3. *Proiectul de Lege pentru modificarea și completarea Legii nr. 53/2003 – Codul muncii (Bp. 80/2023, Plx. 325/2023);*
4. *Proiectul de Lege pentru modificarea art. 22 din Legea nr. 104/2003 privind manipularea cadavrelor umane și prelevarea organelor și țesuturilor de la cadavre în vederea transplantului (Bp. 164/2023, Plx. 376/2023);*
5. *Proiectul de Lege pentru modificarea și completarea art. 1 din Legea nr. 62/2018 privind combaterea buruienii ambrozia (Bp. 123/2023, Plx. 384/2023);*
6. *Proiectul de Lege privind Programul "Un autoturism pentru fiecare familie" (Bp. 602/2019, Plx. 237/2020);*
7. *Proiectul de Lege pentru modificarea Ordonanței Guvernului nr. 21/1992 privind protecția consumatorilor (Bp. 334/2019, Plx. 602/2019);*
8. *Proiectul de Lege privind modificarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice (Bp. 603/2022, Plx. 61/2023);*
9. *Proiectul de Lege pentru modificarea și completarea Legii nr. 119/1996 cu privire la actele de stare civilă (L. 293/2023, Plx. 470/2023).*

Cu deosebită considerație,

NINI SĂPUNARU

SECRETAR DE STAT

PRIM MINISTRU

Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art. 111 alin. (1) din Constituție și în temeiul art. 25 lit. (b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.57/2019 privind Codul Administrativ, Guvernul României formulează următorul

PUNCT DE VEDERE

referitor la *proiectul de Lege pentru modificarea și completarea Legii nr.53/2003 – Codul muncii*, provenit dintr-o propunere legislativă inițiată de domnii senator PNL Cătălin Daniel Fenechiu și Cristian-Augustin Nicolescu-Țâgârlaș (Bp.80/2023, Plx.325/2023).

I. Principalele reglementări

Inițiativa legislativă are ca obiect de reglementare modificarea și completarea *Legii nr.53/2003 - Codul muncii, republicată, cu modificările și completările ulterioare*, propunându-se stabilirea unor aspecte referitoare la „*conflictele individuale de muncă*”, definirea lor, precum și soluționarea acestora pe cale judecătorească.

II. Observații și propuneri

1. După cum rezultă din *Expunerea de motive* prezentul demers legislativ este inițiat deoarece *Legea 367/2022 privind dialogul social, cu modificările și completările ulterioare* nu mai reglementează aspecte privind conflictul individual de muncă.

Inițiatorii arată că „în anul 2021 a fost adoptată *Legea nr. 269 din 9 noiembrie 2021 pentru modificarea Legii dialogului social nr. 62/2011 și a Legii nr. 53/2003 - Codul muncii*”.

Scopul adoptării acestei legi a fost eliminarea contradicției în reglementarea termenului de contestare a măsurilor dispuse de angajator referitoare la încheierea, executarea, modificarea, suspendarea sau încetarea contractului individual de muncă, reglementare ce se regăsea atât în *Codul muncii*, cât și în vechea *Lege a dialogului social nr. 62/2011*¹.

Prin *Legea nr. 269/2021*^{2,3} pe de-o parte s-a abrogat lit. a) a art. 211 din *Legea dialogului social nr. 62/2011*, iar pe de altă parte, s-a modificat lit. a) a art. 268 alin. (1) din *Legea nr. 53/2003 - Codul muncii*. (...)

La momentul adoptării *Legii nr. 269/2021* au rămas în vigoare restul prevederilor cuprinse în articolele 208-216 ale *Legii dialogului social nr. 62/2011*, articole care reglementau aspecte referitoare la competența materială sau teritorială în materia soluționării conflictelor individuale de muncă, termenul în care părțile unui conflict de muncă erau considerate legal citate, faptul că hotărârile instanței sesizată cu soluționarea unui conflict de muncă erau supuse numai apelului precum și termenul în care părțile puteau formula apel împotriva hotărârii primei instanțe.

¹ - abrogat de art.189 din *LEGE 367/2022* la data de 25 decembrie 2022

² pentru modificarea *Legii dialogului social nr. 62/2011 și a Legii nr. 53/2003 - Codul muncii*

³ ART. I

La articolul 211 din *Legea dialogului social nr. 62/2011*, republicată în *Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 625 din 31 august 2012*, cu modificările și completările ulterioare, litera a) se abrogă.

ART. II

La articolul 268 alineatul (1) din *Legea nr. 53/2003 - Codul muncii*, republicată în *Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 345 din 18 mai 2011*, cu modificările și completările ulterioare, litera a) se modifică și va avea următorul cuprins:

"a) în termen de 45 de zile calendaristice de la data la care cel interesat a luat cunoștință de măsura dispusă referitoare la încheierea, executarea, modificarea, suspendarea sau încetarea contractului individual de muncă, inclusiv angajamentele de plată a unor sume de bani;"

Se mai arată că prin adoptarea *Legii 367/2022 privind dialogul social* (care a abrogat *Legea 62/2011*) nu mai sunt reglementate prin lege specială aspectele referitoare la competența instanțelor care soluționează conflictele individuale de muncă, dar nici faptul că hotărârile instanței sesizată cu soluționarea unui conflict de muncă sunt supuse numai apelului.

Fiind abrogate art.208⁴, art.210⁵, art.213, art.214⁶, art.215⁷ ale *Legii dialogului social nr. 62/2011*, aspectele referitoare la competența în soluționarea conflictelor individuale de muncă aspectele referitoare la termenele procedurale și calea de atac în materia soluționării acestor litigii este reglementată de art. 269 din *Legea nr. 53/2002 - Codul muncii*, respectiv de *Legea nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, republicată, cu modificările ulterioare*.

Astfel, potrivit art. 269 din *Legea nr.53/2002 - Codul muncii*:

„(1) Cauzele referitoare la conflictele individuale de muncă și conflictele colective de muncă se soluționează în primă instanță de către tribunal.

(2) Cererile referitoare la cauzele prevăzute la alin. (1) se adresează tribunalului în a cărei circumscripție reclamantul își are domiciliul, reședința sau locul de muncă ori, după caz, sediul.

(3) Dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute de *Codul de procedură civilă* pentru coparticiparea procesuală activă, cererea poate fi formulată la instanța competentă pentru oricare dintre reclamanți”.

Potrivit art. 95 din *Legea nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă*, tribunalele judecă, în primă instanță, toate cererile care nu sunt date prin lege în competența altor instanțe.

Întrucât *Codul de procedură civilă* nu dă în competența unei alte instanțe soluționarea conflictelor individuale de muncă ar rezulta că tribunalul este competent să soluționeze în primă instanță acest gen de litigii.

Cu toate acestea, în practică sunt frecvente situațiile litigioase cu care sunt sesizate instanțele în materia răspunderii patrimoniale.

⁴ ART. 208

Conflictele individuale de muncă se soluționează de către instanțele judecătorești.

⁵ ART. 210

Cererile referitoare la soluționarea conflictelor individuale de muncă se adresează instanței judecătorești competente în a cărei circumscripție își are domiciliul sau locul de muncă reclamantul.

⁶ ART. 214

Hotărârile instanței de fond sunt supuse numai apelului

⁷ ART. 215

Termenul de apel este de 10 zile de la data comunicării hotărârii.

Potrivit art. 253 *Legea 53/2003 Codul muncii*:

(1) *Angajatorul este obligat, în temeiul normelor și principiilor răspunderii civile contractuale, să îl despăgubească pe salariat în situația în care acesta a suferit un prejudiciu material sau moral din culpa angajatorului în timpul îndeplinirii obligațiilor de serviciu sau în legătură cu serviciul.*

(2) *În cazul în care angajatorul refuză să îl despăgubească pe salariat, acesta se poate adresa cu plângere instanțelor judecătorești competente.*

Pe de altă parte, potrivit art. 169 alin. (2) din *Legea 53/2003 - Codul muncii*, „*Reținerile cu titlu de daune cauzate angajatorului nu pot fi efectuate decât dacă datoria salariatului este scadentă, lichidă și exigibilă și a fost constatată ca atare printr-o hotărâre judecătorească definitivă și irevocabilă*”.

De cele mai multe ori, situațiile litigioase de acest gen având ca obiect pretenții evaluabile în bani sunt în valoare de până la 200.000 lei inclusiv. Or, potrivit art. 94 pct.1 lit.k) din *Legea nr.134/2010 privind Codul de procedură civilă*, „*Judecătorii judecă în primă instanță: orice alte cereri evaluabile în bani în valoare de până la 200.000 lei inclusiv, indiferent de calitatea părților, profesioniști sau neprofesioniști.*

Ne aflăm astfel într-o situație în care, potrivit legii, tribunalele ar urma să judece în primă instanță conflictele individuale de muncă referitoare la încheierea, executarea, modificarea, suspendarea sau încetarea contractului individual de muncă, inclusiv angajamentele de plată a unor sume de bani, iar judecătorii ar urma să judece în primă instanță cererile formulate de angajator împotriva salariatului sau salariatul împotriva angajatorului având ca obiect pretenții evaluabile în bani în valoare de până la 200.000 lei inclusiv.

De asemenea, judecătorii ar urma să judece în primă instanță unele cereri ale salariaților sau angajatorilor privind obligațiile de a face sau de a nu face neevaluabile în bani (de exemplu: cererile prin care salariații solicită angajatorilor eliberarea unor adeverințe privind activitatea în muncă, vechimea în muncă sau veniturile obținute sau cererile prin care angajatorii solicită salariaților să predea anumite documente obținute/deținute pe parcursul derulării contractului individual de muncă sau prin care solicită foștilor salariați să se abțină sau să înceteze să săvârșască acte de concurență).

Acest lucru presupune ca pentru litigiile având ca obiect cereri formulate de angajator împotriva salariatului, respectiv de salariat împotriva angajatorului având ca obiect pretenții evaluabile în bani, în valoare de până la 200.000 lei inclusiv sau pentru cererile neevaluabile în bani mai sus evocate, să fie constituite și la judecătorii completuri de judecată care să aibă în componența lor asistenți judiciari, situație care ar impune majorarea nejustificată a numărului de asistenți judiciari necesar la nivelul sistemului judiciar din țara noastră.

Hotărârile judecătorești pronunțate în soluționarea unor conflicte individuale de muncă ar fi și în prezent supuse numai apelului conform art. 483 alin. (2) din *Codul procedură civilă*⁸, însă în noul context normativ termenul de apel este de 30 zile de la data comunicării hotărârii conform art. 468 alin. (1) din *Codul procedură civilă*⁹ fiind adusă astfel atingere *principiului celerității soluționării conflictelor de muncă*.

Potrivit art. 60 alin. (1) al *Legii nr. 304/2022 privind organizarea judiciară, cu modificările ulterioare*¹⁰ completul pentru soluționarea în primă instanță a cauzelor privind conflictele de muncă și asigurări sociale se constituie dintr-un judecător și 2 asistenți judiciari.

Pentru evitarea unor neajunsuri atât în ceea ce privește organizarea judiciară cât și pentru evitarea apariției unei practici neunitare în materia competenței materiale și teritoriale de soluționare conflictelor de muncă, inițiatorii propun să fie preluate prevederile art. 208 și 210 din vechea *Lege a dialogului social nr. 62/2011*, acestea urmând să înlocuiască dispozițiile art. 269 alin. (1) și (2) din *Legea 53/2003 - Codul muncii*¹¹.

⁸ (2) Nu sunt supuse recursului hotărârile pronunțate în cererile prevăzute la art. 94 pct. 1 lit. a)-j³), în cele privind navigația civilă și activitatea în porturi, conflictele de muncă și de asigurări sociale, în materie de expropriere, în cererile pronunțate în materia protecției consumatorilor, a asigurărilor, precum și în cele ce decurg din aplicarea Legii nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite. De asemenea nu sunt supuse recursului hotărârile date de instanțele de apel în cazurile în care legea prevede că hotărârile de primă instanță sunt supuse numai apelului.

⁹ ART. 468

Termenul de apel

(1) Termenul de apel este de 30 de zile de la comunicarea hotărârii, dacă legea nu dispune altfel.

¹⁰ ART. 60

(1) Completul pentru soluționarea în primă instanță a cauzelor privind conflictele de muncă și asigurări sociale se constituie dintr-un judecător și 2 asistenți judiciari. Dispozițiile art. 13 și ale art. 57 alin. (1) se aplică în mod corespunzător.

¹¹ ART. 269

(1) Cauzele referitoare la conflictele individuale de muncă și conflictele colective de muncă se soluționează în primă instanță de către tribunal.

(2) Cererile referitoare la cauzele prevăzute la alin. (1) se adresează tribunalului în a cărei circumscripție reclamantul își are domiciliul, reședința sau locul de muncă ori, după caz, sediul.

Este de subliniat că în contextul celor mai sus evocate, există riscul apariției unor blocaje în privința compunerii completurilor de judecată la judecătoria, din componența cărora ar face parte asistenți judiciari. Ar mai fi de reținut faptul următor: pot fi mulți dintre judecătorii de la judecătoriile din țară care nu au o experiență considerabilă sau nu sunt specializați în soluționarea litigiilor de muncă.

2. Semnalăm că unele aspecte din inițiativa legislativă propusă se regăsesc în *Ordonanța de Urgență a Guvernului nr.42/2023 pentru modificarea și completarea Legii nr. 367/2022 privind dialogul social și a Legii nr. 53/2003 - Codul muncii*.

3. În ceea ce privește modificările regăsite la alin. (2) al art.269 din *Codul muncii*, apreciem necesară și oportună menținerea sintagmei „*loc de muncă*”, întrucât locul de muncă poate fi diferit de domiciliu sau reședință ori, după caz, sediu, asigurându-se astfel accesul facil și neîngrădit la justiție.

4. Referitor la conținutul instrumentului de motivare a soluțiilor preconizate prin prezentul proiect de act normativ, semnalăm că, din analiza *Expunerii de motive*, rezultă că aceasta nu respectă cerințele prevăzute de art. 6 alin. (1) și (2) precum și art. 31 alin. (1) din *Legea nr.24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată, cu modificările și completările ulterioare*.

Astfel fiind, recomandăm justificarea în *Expunerea de motive*, în mod punctual și temeinic a soluțiilor normative propuse, cu redarea cerințelor care reclamă intervenția normativă, cu referire specială la principiile de bază și finalitatea reglementărilor propuse, cu evidențierea elementelor noi.

De asemenea, sub aspectul conformității cu exigențele de tehnică legislativă prevăzute de *Legea nr. 24/2000*, arătăm că potrivit art.60 alin. (1) din *Legea nr.24/2000* evenimentul legislativ care intervine la pct. 1 al articolului unic este completarea art.231 din *Legea 53/2003* prin urmare teza pct.1 al propunerii ar trebui modificat în mod corespunzător.

III. Punctul de vedere al Guvernului

Guvernul susține adoptarea acestei inițiative legislative cu observații și propuneri.

Ion-Marcel CIOACU
PRIM-MINISTRU

Domnului deputat Alfred-Robert SIMONIS
Președintele interimar al Camerei Deputaților